

Acolliment dels divorciats (3)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Conscients que acollir les persones divorciades en nova unió civil no és cosa de "concedir permisos" sacramentals, fem una passa més. ¿Com ajudarem aquestes persones a posar la seva vida davant de Crist i a viure-la segons el seu Evangelí? A través d'un acompanyament que els ajudi a créixer en la fe i a discernir la pròpia situació canònica i les seves conseqüències.

El acompañamiento pastoral es un ejercicio de la "via caritatis". Es una invitación a seguir "el camino de Jesús, el de la misericordia y de la integración" (AL 296). Este itinerario reclama la caridad pastoral del sacerdote que acoge al penitente, lo escucha atentamente y le muestra el rostro materno de la Iglesia, a la vez que acepta su recta intención y su buen propósito de colocar la vida entera a la luz del Evangelio y de practicar la caridad (AL 306).

Es tracta, doncs, de realitzar un acompanyament pastoral de les persones que, amb motiu del sagrament del perdó o bé amb motiu d'una petició d'ajuda espiritual, posen damunt de la taula la seva situació canònica "irregular". Gràcies a Déu, els mitjans de primer anunci presents a la diòcesi —curs Alpha, curs Nova Vida, recés d'Emmaús— propicien encontres d'aquest tipus i inauguren acompanyaments personals.

Cal, amb paciència i caritat, ajudar aquestes persones per a propiciar o consolidar llur conversió, invitar a la iniciació cristiana, fer descobrir les exigències de la vida cristiana i proposar la incorporació a la vida eclesial. Crec que aquest procés, a la llum de la fe, culminarà amb un discerniment sobre la pròpia situació canònica i mostrarà les decisions que hauran d'anar prenent.

Poc a poc, aquest procés permetrà comprendre per què

la doctrina de l'Església declara incompatible la participació de la comunió eucarística per part dels fidels que viuen en una situació canònica "imperfecta". Massa sovint es rebutja aquesta norma sense comprendre el seu fonament i la seva pedagogia en favor de les persones que, almenys aparentment, es troben en una situació objectiva de pecat.

Este camino no acaba necesariamente en los sacramentos, sino que puede orientarse a otras formas de integrarse más en la vida de la Iglesia: una mayor presencia en la comunidad, la participación en grupos de oración o reflexión, el compromiso en diversos servicios eclesiales, etc. (AL 299).

Cal, amb paciència i caritat, ajudar aquestes persones per a propiciar o consolidar llur conversió

Si aquest procés va acompanyat, com és natural, d'una progressiva incorporació a la comunitat, desapareixerà l'angunia de poder o no poder combregar i suscitarà amb naturalitat la seva participació a l'eucaristia, bo i practicant la comunió espiritual mentre dura el procés de discerniment. Jo he promogut, a imitació del que he vist a Europa, la pràctica de beneir les persones que es troben en aquesta situació i s'apropen al celebrant durant la processó dels fidels per a rebre l'eucaristia. És una manera senzilla d'ajudar a la comunió espiritual, de visibilitzar que la persona està ben present en la comunitat, que els germans pregunten per ella en el camí que està fent. Alhora, és una interpel·lació a tota la resta de fidels que potser massa sovint s'apropen a l'eucaristia sense examinar si estan en gràcia de Déu per a poder combregar.

